

(3)

Założmy, że G jest drzewem. Założymy niewprost, że istnieją dwie ścieżki z u do v . Wtedy istniałby cykl przechodzący przez u i v co jest sprzeczne z założeniem że G jest drzewem.

⇐

Założmy, że dla dowolnej pary wierzchołków istnieje dokładnie jedna ścieżka między nimi. Niech będą to u i v . Skoro istnieje ścieżka pomiędzy dowolną parą wierzchołków to graf jest spójny. Skoro istnieje dokładnie jedna ścieżka między dowolną parą wierzchołków, to nie może istnieć cykl, wtedy świadczyło by to że istnieje druga ścieżka łącząca dowolną parę, co dałoby sprzeczność z istnieniem dokładnie jednej ścieżki.

(6)

Niech A oznacza zbiór wierzchołków takich, że jedynek jest parzyste wiele

Analogicznie B oznacza zbiór wierzchołków takich, że jedynek jest nieparzyste wiele

Udowodnię, że nie może być krawędzi pomiędzy dwoma wierzchołkami z A , oraz dwoma z B .

Założymy, że jest krawędź pomiędzy dwoma wierzchołkami z A . Wiemy, że wierzchołki z A mają parzyste wiele jedynek. Skoro jest między nimi krawędź, to różnią się na jednej pozycji. Zatem

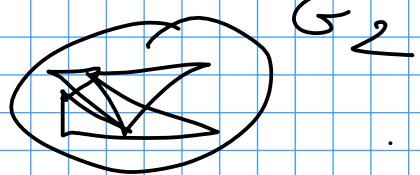
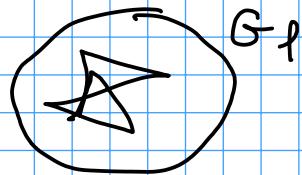
jeden z nich ma o jedną jedynkę więcej niż drugi, co daje sprzeczność, bo wtedy jeden z nich ma

ich nieparzyste wiele, czyli nie należy do A . Analogicznie wykazuje się, że nie ma krawędzi

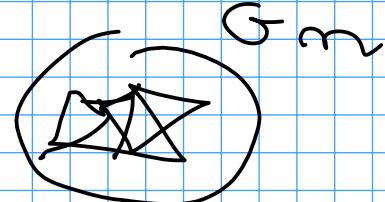
między dwoma wierzchołkami w B . Co implikuje, że graf Q_k jest dwudzielny.

(9)

Założymy, że G nie jest spójny. Wtedy ma spójne składowe:

...

Wtedy G' będzie spójny, ponieważ:

Rozważmy 2 przypadki:

i) niech $u \in V$ i $v \in V_i$; $i \neq j$

wtedy w G' musi istnieć droga z u do v bo należą do i mają sąsiednich skledeowych G . Skoro istnieje droga, to ścieżka też (wiczymy to z poprzedniej listy).

2) $u, v \in V_i$ (dowolne dwa wierzchołki sąsiednich skledeowych)

wtedy niech $t \in V_j$ gǳie $i \neq j$ -

z u do t musi być ścieżka (z 1) oraz

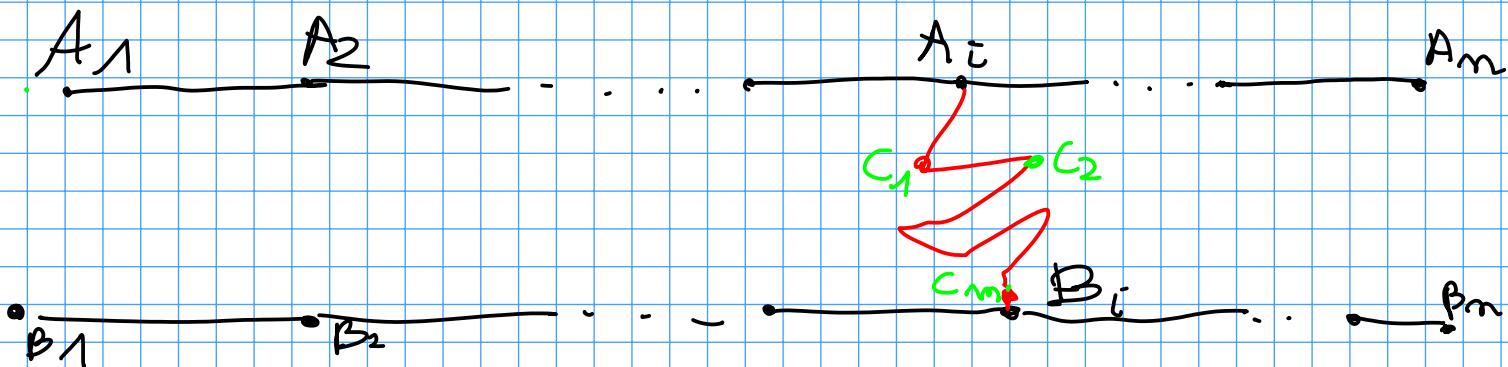
z v do t też musi być ścieżka (z 1), więc

z u do v jest droga, jeśli jest ścieżką

⑧

Załóżmy, że dwie najdłuższe ścieżki nie mają wspólnych wierzchołków

Niech mają one długość n .

Weźmy dowolne A_i oraz B_i . Skoro graf jest spójny to z A_i do B_i prowadzi droga, czyli też ścieżka co daje sprzeczność z tym, że $A_1 \rightarrow \dots \rightarrow A_n$ oraz $B_1 \rightarrow \dots \rightarrow B_n$ są najdłuższymi ścieżkami, ścieżka z $A_1 \rightarrow \dots \rightarrow A_i \rightarrow C_1 \rightarrow \dots \rightarrow C_m \rightarrow B_i \rightarrow \dots \rightarrow B_n$ ma długość $\geq i + n - i + 1 = n + 1$.

$$(m > 0)$$

5) \Rightarrow dajemy ciągiem stopni wierzchołków permutacji wtedy dno to ma n-1 (niedziela (bo to dno)).

w lematu $\sum_{i=1}^n \deg v_i = \sum_{i=1}^n d_i = 2|E| = 2(n-1)$ ✓

\Leftarrow dajemy ciągiem stopni wierzchołków grafu, oraz $\sum_{i=1}^n \deg v_i = \sum_{i=1}^n d_i = 2(n-1)$

1°) w grafie o sumie stopni $2(n-1)$ istnieje jeden wierzchołek stopień 1. jeśli by tak nie było i krawędź ≥ 2 to wtedy $\sum \deg v_i \geq 2n$ co daje sprzeczność z $\sum \deg v_i = 2(n-1)$.

2°) indukcyjnie, powtarzając :

jeśli d_1, \dots, d_n to ciąg stopni wierzchołków o sumie $\sum d_i = 2(n-1)$ to jest to dno

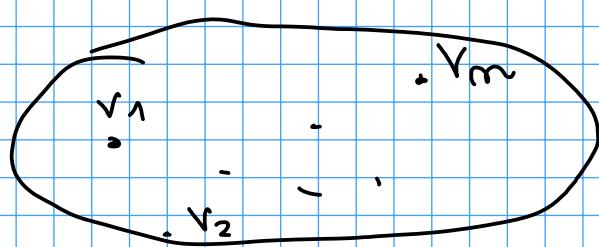
i) podstawa ind.

$$n=2$$

$$\bullet \quad \dots$$

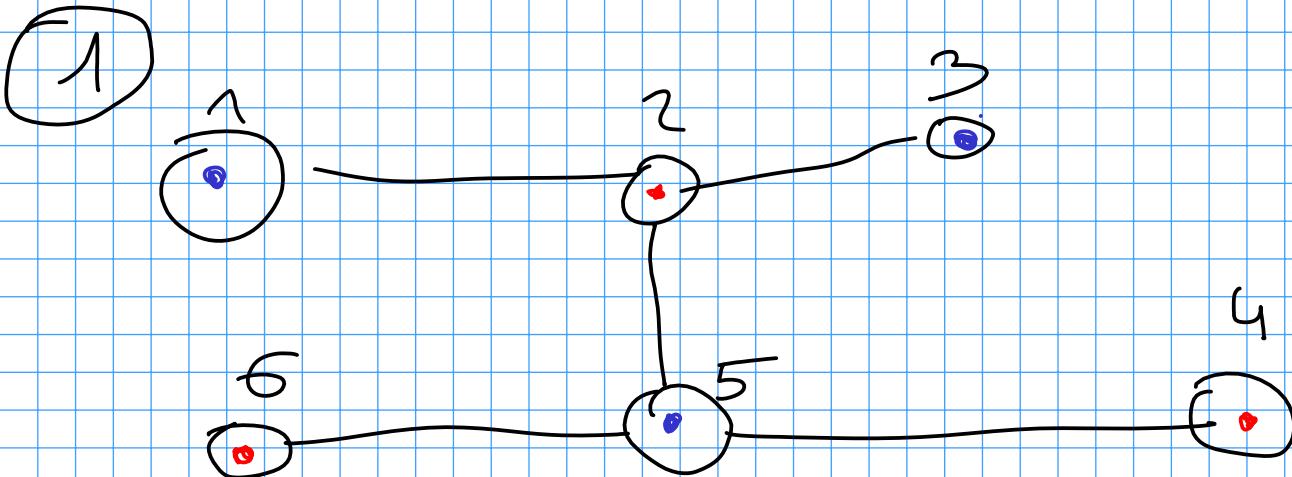
$$\checkmark$$

ii) zatłaczymy, iż d_1, \dots, d_n są stopniem wierzchołków drzewa

2 1° niech v_{n+1} to liść wtedy v_1, \dots, v_m tworzą drzewo 2 zat. i kolejnego, więc jeśli

obłotujemy wto drzewo liść (v_{n+1}) to staniej będać drzewem. Co konieczny dowód.

Wykonujemy DFS-a i kolorujemy każdy wierzchołek na zmianę na czerwono i niebiesko,

jeśli uda się go pokolorować to jest dwudzielny, jeśli chcemy pokolorować w pewnym wywołaniu rekurencyjnym wierzchołek który jest już pokolorowany na pewien kolor, który jest różny od jego początkowego koloru, to wtedy graf nie będzie dwudzielny. Jeśli chcemy pokolorować wierzchołek już wcześniej pokolorowany na ten sam kolor który posiada, to kontynuujemy algorytm, jeśli uda nam się przejść cały graf bez kolorowania ponownie na inny kolor niż dany wierzchołek pierwotnie posiada, jest on wtedy dwudzielny.